

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 632/2015
19.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Љубице Милутиновић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтевима за преиспитивање судске одлуке, који су поднели Д.Ј. из К., М.Ј. из Г.М., С.Ј. из К., "А. т." д.о.о. из К., "Е.І. Г. Е." из С., Р.Б., "К.а." а.д. из Б., "А.с.р." а.д. из Б., "А. І. Г." из В., "Q.І. Р." из Л. – К., поднетим преко пуномоћника В.Ј., адвоката из К., ... и адвоката Д.Б. из Б., ..., против решења Управног суда 5 Ув 300/15 од 28.09.2015. године, уз учешће противне странке, Народне банке Србије, Београд, Краља Петра Првог 12, у предмету одузимања дозволе за рад, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтеви се **ОДБИЈАЈУ**.

Образложење

Побијаним решењем одбијен је приговор подносилаца захтева, изјављен против решења Управног суда I-5 У 11152/14 од 01.07.2015. године, којим су од стране судије појединца одбачене њихове тужбе, поднете против решења Народне банке Србије, Извршног одбора, Београд, број 29 од 31.07.2014. године, којим је, у вршењу поступка надзора над пословањем А. "Т. ", на основу одредбе члана 15. Закона о Народној банци Србије и члана 146. Закона о осигурању, одређено да се одузима дозвола за обављање послова осигурања Акционарском друштву за осигурање "Т." из К., издата решењем Народне банке Србије Г бр. 4161 од 13.05.2008. године и одређено је да се даном доношења овог решења забрањује Акционарском друштву да располаже својом имовином до отварања поступка ликвидације, односно доношења решења о покретању стечајног поступка.

Захтеве за преиспитивање побијаног решења су поднели пуномоћници тужилаца, адвокат Д.Б. из Б., заведен у Врховном касационом суду под бројем Узп 632/2015 и адвокат В.Ј. из К., заведен у Врховном касационом суду под бројем Узп 731/15. Како се наведеним захтевима побија законитост истог решења Управног суда, 5 Ув бр. 300/15 од 28.09.2015. године, Врховни касациони суд је, сходном применом одредбе члана 328. став 1. Закона о

парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14), на коју упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), спојио поступке по захтевима ради економичности поступка и доношења јединствене одлуке, тако што је списе предмета Узп 731/2015 спојио списима предмета Узп 632/2015, под којим бројем ће се даље водити поступак.

У захтеву за преиспитивање побијаног решења, поднетом од стране пуномоћника тужилаца В.Ј., адвоката из К., заведеном у Врховном касационом суду под бројем Узп 731/2015, подносиоци истичу да не може да се прихвати закључак Управног суда да тужиоци нису били странке у поступку који је претходио доношењу оспореног решења, јер против њих није вођен управни поступак, већ против А. "Т." из К., па да се, по налажењу Управног суда, у овој управној ствари није водио поступак по захтеву одређеног физичког или правног лица, већ поступак контроле рада Акционарског друштва од стране НБС, због чега странкама није признато својство странке у управном спору, па је тужба одбачена. Сматрају да тужиоци, као већински акционари А. "Т." из К., јесу активно легитимисани за подношење тужбе у управном спору пред Управним судом, јер је, као правна последица доношења решења оспореног у управном спору, наступило по аутоматизму отварање поступка ликвидације над А. "Т." из К., без икаквог претходног испитивања разлога за то. Како је даном доношења решења о отварању поступка ликвидације одређен ликвидациони управник, престала су овлашћења за заступање одговорних лица А. "Т.", које од тог тренутка не може самостално да штити своје интересе, услед престанка овлашћења законског заступника. Ликвидациони управник је одбио да поднесе тужбу Управном суду против побијаног акта, па је А. "Т." из К. de facto лишено права на правни лек против решења ИОНБС, што је неодржива правна ситуација и представља повреду права гарантованих Уставом РС из члана 21. став 2, члана 36. став 2. и члана 58, као и право на приступ суду из члана 6. Европске декларације. Сматрају да у управном спору може да се појави и лице које није било странка у управном поступку који је претходио подношењу тужбе ако је повређено неко право или на закону заснован интерес тог лица. Истичу да имају на закону засноване интересе, који су повређени оспореним актом туженог органа, па предлажу да суд захтев уважи, укине побијано решење Управног суда и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

У захтеву за преиспитивање побијаног решења, поднетом од стране пуномоћника Д.Б., адвоката из Б., заведеном у Врховном касационом суду под бројем Узп 632/2015, поднетом због повреде закона, другог прописа или општег акта и повреде правила поступка која је од утицаја на решење ствари, подносиоци истичу да је побијано решење донето уз битне повреде одредаба члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, јер њиме нису цењени релевантни наводи приговора на решење о одбачају тужбе, а чиме су повређене и одредбе члана 4, члана 11. и члана 39. Закона о управним споровима. Имајући у виду одредбе члана 29. и члана 65. Закона о осигурању, несумњив је, по налажењу подносилаца захтева, правни интерес за побијање решења о одузимању дозволе за рад А. "Т." из К. Указују на одредбу члана 32. Устава Републике Србије и одредбу члана 7. Закона о Уставном суду, па предлажу да

суд захтев уважи, побијано решење укине и предмет врати Управном суду на поновно одлучивање.

Противна странка, у одговору на захтев, предлаже да суд захтев одбије.

Поступајући по поднетим захтевима и испитујући побијано решење у границама захтева, а у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтеви су неосновани.

Према разлозима образложења побијаног решења, правилно је, по налажењу већа Управног суда, судија појединац оценио да тужиоци нису овлашћени за покретање и вођење управног спора против оспореног решења о одузимању дозволе за обављање послова осигурања Акционарском друштву за осигурање "Т." из К., јер из одредаба Закона о осигурању и Закона о привредним друштвима не произлази да акционари имају непосредан и на закону засновани интерес за оспоравање законитости решења о одузимању дозволе за рад које је гувернер Народне банке донео у поступку контроле техничких резерви и законитости пословања осигуравајућег друштва. По налажењу већа Управног суда, акционари осигуравајућег друштва ни појединачно, а ни скупно, немају активну легитимацију за подношење тужбе против решења о одузимању дозволе за рад осигуравајућег друштва, због чега је решење судије појединца о одбацивању такве тужбе правилно и на закону засновано, па је веће Управног суда, на основу одредбе члана 27. став 1. и став 3. Закона о управним споровима, приговор тужилаца одбило.

Оцењујући законитост побијаног решења, Врховни касациони суд налази да је правилно веће Управног суда одбило приговор тужилаца на решење о одбачају тужбе против решења Извршног одбора Народне банке Србије из Београда о одузимању дозволе за рад. Ово стога, што тужиоци нису учествовали у поступку који је претходио доношењу оспореног решења о одузимању дозволе А. "Т." из К. Како нису учествовали у поступку који је претходио доношењу оспореног решења, нису имали својство странке у том поступку, па не могу да буду ни тужиоци у управном спору против оспореног решења. Стога су супротни наводи подносилаца захтева неосновани.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе захтева и нашао је да нису основани, да не постоје повреде закона на које је захтевима указано, па је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 19.05.2016. године, Узп 632/2015

Записничар,
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија,
Мирјана Ивић, с.р.